

8. Nikar se ne smili sam sebi!

Preprost pastir Janez je pripovedoval to-le:

»Ne vem že, kdo mi je rekel nekega dne: Janez, kajne, ti si pravi revež? — To je res. — Ko bi obolel, bi bil brez pomoči s svojo ženo in z otroki. — To je res. — In čutil sem se nemirnega ves dan.

Zvečer ob angelovem češčenju sem začel pametneje misliti in sem rekel samsebi: Janez, glej, že nad trideset let si na svetu; nikoli nisi imel nič in vendar si živel; vsak dan si imel svojo hrano, vsako noč svoj počitek. Kar zadeva trpljenje, ti ga Gospod ni nikoli poslal več kot tvojo mero; kar zadeva pripomočke, ti za potrebo ni nikoli manjkalo... Kdo ti je dal vse to? — Bog!

Janez, nikar ne bodi več nehvaležen in odganjaj nemir; kaj bi te pač moglo premotiti, da bi mislil: kadar boš star in boš imel več potreb, se ti bo zaprla roka, iz katere si toliko prejel?

Opravil sem svojo molitev, in bilo je končano za vselej!«

Paillettes d'or.

Pesem veselega dečka.

Vedno bom vesel,
pesmice bom pel,
prav do skrajnih dni —
to srce veli.
In slovenski dom
ljubil bom.

Dokler sem še mlad,
pevam pesmi rad;
če sem siromak,
pa sem poštenjak:
čiste so želje
in srcé.

Ko bo smrt prišla,
neha pesmica!
V grobu bo moj dom,
tam počival bom,
sladko, mirno spal —
k petju vstal!

Franjo Lovšin.

